

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan. Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In Dominicis, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

30. De illusionē apud Caïpham.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60588](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60588)

MEDITATIO XXX.

*Illuditur, & exagitur apud
Caipham.*

PUNCTUM PRIMUM.

Matt.
26. 66.

1.
Contu-
melia
expuitio
in faci-
em.

Ps. 74. 4.

Deut.
25. 9.

Num.
12. 20.

Ubi blasphemus & reus mortis proclamatus est à concilio, *tunc expuerunt in faciem ejus, & colaphis eum ceciderunt: alij autem palmas in faciem ejus dederunt, dicentes: propheta nobis Christe, quis est qui te percussit? Quinque insignes contumeliæ Christo factæ: i. quod ab illis consputus est is, qui sputo suo dederat lumen cæcis, mutis vocem, surdis auditum: ea facies, quam Angeli venerantur, justi desiderant; ostende faciem tuam, & salvi erimus. Et consputus est à vilissimis & improbissimis hominibus per summam contumeliam, ita ut oppleteretur totus. Porro Agnus mansuetus faciem suam non avertēbat ab increpantibus & conspuentibus: sed singulari modestia, & vultus serenitate excipiebat omnia. Fuit usitata Judæis contumelia: quin ex lege *spuebatur in faciem illius, qui non vellet suscitare nomen & familiam fratris defuncti absque liberis.* Et de sorore Moysis, quod murmurasset, scribitur: *spuisti in faciem ejus, & illa apparuit candens lepra, quasi nix.* Poteras, Domine, in illos spuerē, ut efficerentur leprosi: at maluisti ipse fieri, ut nos à peccati lepra mundares, sicut leprosus & per-*

cus-

Illud. & exagit. apud. Caipham. 91

cussus à Deo. Nec jus fuit spuendi in te, quasi nolles suscitare semen fratris; venisti enim reparaturus genus Adæ. Sed, an non spuunt in faciem tuam passim peccatores? an non peccata sunt tibi detestabiliora?

II. Quod faciem ejus velarunt, aliter quàm Moyses suam: is enim, ut audire illum possent Filij Israël loquentem; isti autem, ut illudant Christo protervius. Et quanto, quam Moysis, facies Christi lucentior: *qui est splendor Patris aterni, & figura substantie illius*: & quali putas operimento velarunt? vili haud dubiè, & fœdo. Velant Dei faciem, qui, ut liberiùs peccent, sibi persuadent illud: *nubes latibulum ejus, nec nostra considerat*. Sed hoc non est velare oculos Dei, qui ubique contemplatur bonos & malos. sed est seipsum cœcos facere, dum ita æstimant. Velabo ego faciem Dei sicut Seraphim, submissè profitens, *habitare eum lucem inaccessibilem*.

II.
Velatio
faciei
Christi.

Hebr.

1. 3.

Job. 22.

14.

Prov.

15. 3.

1. Tim.

6. 16.

III.

Percus-
sio Chri-
sti & a-
lapæ.

Luc. 6.

29.

Joan.

18. 23.

Thren.

3. 50.

III. Quod colaphis & alapis eum ceciderunt, & palmas in faciem ejus dederunt: pugnis contuderunt caput, os, cervices, dorsum: ut livore, & tumore deformaretur: palmis autem, hoc est plana manu, sacras genas percusserunt, quod est etiam dedecorosius. Ipse autem implens consilium suum, percutienti dexteram præbebat & sinistram. Nec jam dicebat: *cur me cadis?* sed cæde, cupiens saturari opprobrijs. Porro cædebatur à multis, & certatim, impetùque maxi-

mo,

mo, quod, quasi ex zelo, contra blasphemum agerent: atque, ut gratificarentur suis dominis, quisque volebat eminere.

Pugno cædunt Christum, qui contracta manu per avaritiam de suo non juvant Christi pauperes, aut etiam affligunt: palma autem, qui effundunt omnia, ut ambitioni, voluptati, & vitijs serviant.

IV. Quod barbam & capillos evulserint: quod, etsi Evangelistæ non exprimunt, significat tamen Isaias: *dedi genas meas vellentibus.* Barba Aaron unguento defluente ex capite delibuta est: & tua, sacerdos magne, discerpitur! Samsen Nazaræus, Deoque consecratus, amore Dalilæ capillos perdidit: tu meliore amore impulsus finis te ignominiosè decalvari?

V. Quod verbis insultaverint, & prosciderint Christum: *Prophetiza nobis Christe, quis est qui te percussit?* irrisoriè, Christum appellant, & signum petunt, quo se probet Christum, prodendo percussorem. At prodidit antea sæpè internas etiam cogitationes nostras.

Et alia multa blasphemantes dicebant in eum; quot & qualia furor infernalis minima in strabat. Ibi vetera in eum convitia renovata sunt, cum Samaritanum, dæmoniacum, voracem, potatozem, amicum peccatorum, violatorem Sabhati, seductorem, blasphemum vocitabant. Ut verum esset, quod in persona

Christi Job dixit: *aperuerunt super me ora sua, & exprobrantes percusserunt maxillam meam:*

satiari

satiati sunt pœnis meis. Et hæc omnia enarrant Evangelistæ tanquam ad ipsius Christi gloriam spectantia: nam verè in gloriam verterunt. Ita & nobis continget, si in hac vita socij fuerimus Christi passionum.

PUNCTUM II.

Quid nocte reliqua passus sit? Nam recedentibus ad quietem primoribus, mansit Christus arctissimè vinctus, & custoditus à ministris Pontificis & militibus, qui vices mutantes absque cessatione ulla Christum exagitarunt usque manè. Ille interea pernoctans erat in oratione Dei, palantes suos discipulos Patri commendans, & nostram omnium causam.

Tota noctæ vinctus illudicatus.

PUNCTUM III.

Quod Joannes (ut credi potest) nuntiaverit B. Mariæ, quomodo ageretur cum Filio, & doloris gladius pertransiverit animam ejus. Magna est sicut mare contritio tua, quis medebitur tui? illa tamen ad orationem confugiens, orabat, ut Filius: si possibile est: veruntamen fiat voluntas tua. Et credendum, fuisse illam divinitus confortatam, confirmasseque socias Magdalenam, & alias. Dein legendis Prophetis, quæ de Christo erant, dedisse se: quartum consideratione plorans ploravit in nocte, & lachryma ejus in maxillis ejus, nec erat qui consolaretur eam ex omnibus charis ejus.

B. Virginis compassio. Thren. 2. 13.

Thren. 1. 20

ME-